

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 164/10
08.09.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Горана Чавлине, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Мирјаном Пузовић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене С.Ј, због кривичног дела крађа у покушају из члана 203. став 1. у вези са чланом 30. Кривичног законика и једног кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз.331/10 од 30.07.2010. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж I бр.2648/10 од 30.03.2010. године, у седници већа одржаној у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца Србије, дана 08.09.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз.331/10 од 30.07.2010. године, па се ПРЕИНАЧУЈУ пресуда Првог општинског суда у Београду К.бр.1679/05 од 05.06.2009. године која је исправљена решењем тог суда 28.05.2009. године у осуђујућем делу и пресуда Апелационог суда у Београду Кж I бр.2648/10 од 30.03.2010. године, тако што Врховни касациони суд,

према окривљеној С.Ј. из Б, улица ... број ..., рођена ... године у Б, ЈМБГ ...,

- на основу члана 354. тачка 3. Законика о кривичном поступку, у вези члана 103. тачка 6. и члана 104. став 6. Кривичног законика,

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

да је:

- "Дана 14.07.2003. године око 21,00 сат у Б. у улици К.М. број ..., у стању урачунљивости, са умишљајем покушала да из продавнице Верде одузме мобилни телефон марке "С.е." Т100 на штету Г.Ј, у намери да овим присвајањем прибави себи не малу противправну имовинску корист, на тај начин што је дошла до наведене продавнице, искористила заузетост продавачице, са пулта зграбила мобилни телефон, ставила га у џеп од своје јакне, али је у даљем извршењу кривичног дела била спречена од стране оштећене Г.Ј, а била је свесна да је њено дело забрањено",

- чиме би извршила кривично дело крађа у покушају из члана 203. став 1. у вези са чланом 30. Кривичног законика

- "Дана 14.07.2003. године око 20,30 часова у улици Б.К.А. број ... из продавнице "Д.ш." одузела мобилни телефон марке "Н." 3310, са сим картицом позивног броја ..., у стању урачунљивости, на штету М.С, у вредности 8.500,00 динара у намери да овим присвајањем прибави себи не малу противправну имовинску корист, на тај начин што је ушла у наведени продајни објекат, искористила непажњу оштећене која је заједно са колегиницом Р.С. услуживала купце, пришла пулту, одузела наведени телефон и потом се удаљила са лица места, а била је свесна да је њено дело забрањено",

- чиме би извршила кривично дело крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика,

јер је у смислу одредбе члана 103. тачка б. у вези члана 104. став б. Кривичног законика, наступила застарелост кривичног гоњења.

На основу члана 197. став 1. Законика о кривичном поступку, трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

О б р а з л о ж е њ е

Први општински суд у Београду пресудом К.бр.1679/05 од 05.06.2009. године која је исправљена решењем тог суда од 28.05.2009. године у осуђујућем делу огласио је кривом окривљену С.Ј, због кривичног дела крађа у покушају из члана 203. став 1. у вези члана 30. Кривичног законика (КЗ) за које кривично дело јој је утврдио казну затвора у трајању од шест месеци и због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ за које кривично дело јој је утврдио казну затвора у трајању од шест месеци, па је применом члана 60. КЗ окривљену осудио на јединствену казну затвора у трајању од десет месеци. Окривљена је на основу члана 196. став 4. Законика о кривичном поступку (ЗКП) ослобођена плаћања трошкова кривичног поступка.

Истом пресудом према окривљеној је:

- на основу члана 354. тачка 1. ЗКП, одбијена оптужба да је извршила кривично дело крађе из члана 203. став 1. КЗ;

- на основу члана 354. тачка 3. ЗКП одбијена оптужба да је извршила кривично дело крађе из члана 203. став 1. КЗ. У овом делу, на основу члана 197. тачка 1. ЗКП, одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Апелациони суд у Београду пресудом Кж I бр.2648/10 од 30.03.2010. године одбио је као неосноване жалбе бранилаца окривљене С.Ј. и пресуду Првог општинског суда у Београду К.бр.1679/05 од 05.06.2009. године потврдио.

Републички јавни тужилац Србије је подигао захтев за заштиту законитости Ктз.бр.331/10 од 30.07.2010. године против пресуде Апелационог суда у Београду Кж I бр.2648/10 од 30.03.2010. године, због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 2. ЗКП у вези члана 103. тачка б. у вези са чланом 104. став б. КЗ, са образложењем да је другостепени суд донео своју одлуку уз погрешну примену материјалног права, а на штету окривљене С.Ј, јер су постојале околности које искључују кривично гоњење, с обзиром да је у међувремену наступила застарелост кривичног гоњења, са предлогом да се правноснажне пресуде преиначе и према окривљеној одбије оптужба због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ у покушају у вези са чланом 30. КЗ и кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ, а услед наступања апсолутне застарелости. У захтеву је предложено да се у смислу члана 422. став 4. ЗКП одреди одлагање извршења правноснажне пресуде.

Врховни касациони суд је, пошто је поступио у смислу члана 422. став 2. и 3. Законика о кривичном поступку, у седници већа, којој није присуствовао уредно обавештен Републички јавни тужилац, размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости подигнут, па је нашао:

Захтев је основан.

Врховни касациони суд налази да се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основано указује да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж I бр.2648/10 од 30.03.2010. године учињена повреда кривичног закона на штету окривљене С.Ј. из члана 369. тачка 2. ЗКП у вези члана 103. тачка б. у вези са чланом 104. став б. КЗ.

Оптужницом Првог општинског јавног тужиоца у Београду Кт.бр.94/05 од 16.08.2005. године измењеном на главном претресу, дана 28.05.2009. године, окривљеној С.Ј. стављено је на терет кривично дело крађа у покушају из члана 203. став 1. у вези са чланом 30. КЗ и кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ, које су извршене дана 14.07.2003. године на штету Ј.Г. и С.М., за која кривична дела је забрањена казна затвора до три године.

Одредбом члана 103. тачка б. КЗ прописано је да се кривично гоњење не може предузети кад протекне три године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године, односно кад наступи релативна застарелост кривичног гоњења, а одредбом члана 104. став б. КЗ, прописано је да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења, односно када наступи

апсолутна застарелост.

Имајући у виду да су кривична дела која су стављена на терет окривљеној, према наводима оптужног акта, извршена дана 14.07.2003. године, у смислу члана 104. став 6. КЗ, протеком времена од шест година, дана 14.07.2009. године, наступила је апсолутна застарелост кривичног гоњења за кривично дело крађа у покушају из члана 203. став 1. у вези члана 30. КЗ и кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ.

С обзиром на то да је пресуда Апелационог суда у Београду Кж I 2648/10 донета дана 30.03.2010. године, када је већ наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења за наведена кривична дела, то је Апелациони суд у Београду, у поступку по жалби, био дужан да по службеној дужности правилном применом кривичног закона (члан 380. став 1. тачка 2. у вези са чланом 369. тачка 2. ЗКП и у вези са чланом 103. тачка 6. КЗ и чланом 104. став 6. КЗ) донесе пресуду којом се на основу члана 354. тачка 3. ЗКП, одбија оптужба према окривљеној, због наступања застарелости која околност искључује кривично гоњење окривљене за кривична дела крађа у покушају из члана 203. став 1. у вези са чланом 30. КЗ и крађа из члана 203. став 1. КЗ. Како то Апелациони суд у Београду, као другостепени суд није учинио, већ је својом пресудом потврдио првостепену пресуду којом је окривљена оглашена кривом и осуђена за наведена кривична дела, у односу на која је наступила након изрицања првостепене пресуде застарелост кривичног гоњења, околност која искључује кривично гоњење окривљеног, Врховни касациони суд је ову повреду закона отклонио тако што је преиначио правноснажне пресуде и одбио оптужбу према окривљеној С.Ј. применом члана 354. тачка 3. ЗКП за предметна кривична дела.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Сл. гл. РС“, број 116 од 22.12.2008. године) и члана 425. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Мирјана Пузовић, с.р.

Горан Чавлина, с.р.